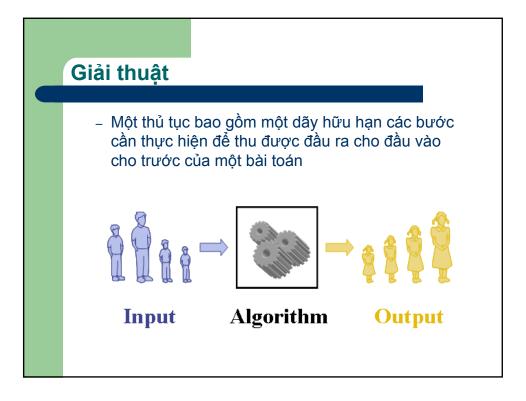
Cấu trúc dữ liệu và Giải thuật

Chương I: Các kiến thức cơ bản

Các kiến thức cơ bản

Nội dung

- Các khái niệm
 - ❖ Giải thuật
 - ❖ Cấu trúc dữ liệu
- Phân tích giải thuật
 - ❖ Giả ngôn ngữ
 - Thời gian thực hiện giải thuật
 - ❖ Đánh giá độ phức tạp sử dụng tiệm cận

Giải thuật

- Đặc trưng của giải thuật
 - Đầu vào
 - Đầu ra
 - Tính hữu hạn
 - Tính hiệu quả
 - Tính xác định

Giải thuật và Chương trình

Chương trình là một thể hiện của Giải thuật trong một ngôn ngữ lập trình nào đó

Cấu trúc dữ liệu

- Kiểu dữ liệu trừu tượng (Abstract Data Type)
 - Là mô hình toán học và những phép toán thực hiện trên mô hình toán học này
 - Ví dụ: ADT List
 - Dữ liệu: Các nút
 - Các phép toán:
 - Bổ sung một nút mới
 - Loại bỏ một nút
 - Tìm kiếm một nút có giá trị cho trước
 - ..

Cấu trúc dữ liệu

- Cấu trúc dữ liệu
 - Sử dụng để biểu diễn mô hình toán học trong ADT
 - Việc cài đặt các kiểu dữ liệu trừu tượng đòi hỏi phải chọn các cấu trúc dữ liệu để biểu diễn
 - Liên quan đến cách thức tổ chức và truy nhập các phần tử dữ liệu
 - Ví du: ADT List
 - Cài đặt sử dụng cấu trúc mảng đơn giản
 - Cài đặt sử dụng cấu trúc con trỏ

Xây dựng chương trình giải bài toán

- Lời giải một bài toán bao gồm
 - Cấu trúc dữ liệu
 - Thuật toán
- Xây dựng chương trình giải bài toán
 - Tương tự như vòng đời của phần mềm
 - Gồm các bước
 - Thu thập yêu cầu: Hiểu rõ đầu vào và kết quả đầu ra
 - Thiết kế : Xây dựng giải thuật, bỏ qua các chi tiết về cách thức cài đặt dữ liệu hay các phương thức, tập trung vào các bước xử lý
 - Phân tích : Tìm, so sánh với giải thuật khác
 - Cài đặt: Xây dựng chương trình, quan tâm đến cách thức tổ chức, biểu diễn và cài đặt các phương thức
 - Kiểm thử: Bao gồm chứng minh tính đúng đắn của chương trình, kiểm thử các trường hợp, tìm, sửa lỗi

Thuật toán và độ phức tạp

- Đánh giá lượng tài nguyên các loại mà một giải thuật đã sử dụng.
 - Giải thuật này thực hiện trong thời gian thế nào →
 Phân tích về thời gian thực hiện giải thuật
 - Giải thuật này sử dụng bao nhiêu bộ nhớ → Phân tích độ không gian nhớ mà giải thuật (chương trình) cần có.

- Mục tiêu của việc xác định thời gian thực hiện một giải thuật:
 - Để ước lượng một chương trình sẽ thực hiện trong bao lâu
 - Để ước lượng kích thước dữ liệu đầu vào lớn nhất có thể cho một giải thuật
 - Để so sánh hiệu quả của các giải thuật khác nhau, từ đó lựa chọn ra một giải thuật thích hợp cho một bài toán
 - Để giúp tập trung vào đoạn giải thuật được thực hiện với thời gian lớn nhất

- Cách thức
 - Xác định độ phụ thuộc của thời gian tính của thuật toán vào kích thước của dữ liệu đầu vào
 - Các phương pháp thực hiện
 - Phương pháp thực nghiệm
 - Phương pháp phân tích dựa trên mô hình lý thuyết

- Phương pháp thực nghiệm
 - Cài đặt giải thuật bằng ngôn ngữ lập trình
 - Chạy chương trình với các dữ liệu đầu vào khác nhau
 - Đo thời gian thực thi chương trình và đánh giá độ tăng trưởng so với kích thước của dữ liệu đầu vào
- Hạn chế:
 - Sự hạn chế về số lượng và chất lượng của mẫu thử
 - Đòi hỏi môi trường kiểm thử (phần cứng và phần mềm) thống nhất, ổn định

- Phương pháp lý thuyết
 - Có khả năng xem xét dữ liệu đầu vào bất kỳ
 - Sử dụng để đánh giá các giải thuật mà không phụ thuộc vào môi trường kiểm thử
 - Sử dụng với những mô tả ở mức cao của giải thuật
- Thực hiện phương pháp này cần quan tâm
 - Ngôn ngữ mô tả giải thuật
 - Xác định độ đo thời gian tính
 - Một cách tiếp cận để khái quát hóa độ phức tạp về thời gian

Mô tả giải thuật - Giả ngôn ngữ

- Giả ngôn ngữ (Pseudo-code)
 - Mô tả mức khái quát cao được sử dụng trong diễn tả giải thuật

Giả ngôn ngữ = Cấu trúc lập trình + Ngôn ngữ tự nhiên

Algorithm arrayMax(A,n)

Input: Mảng chứa n phần tử là số nguyên Output: Phần tử lớn nhất trong mảng

Begin

currentMax = A[0]

for i = 1 to n-1 do

if currentMax < A[i] then currentMax = A[i]

return currentMax

End.

Giả ngôn ngữ

- Các cấu trúc lập trình trong giả ngôn ngữ
 - Câu lệnh gán: V = E hoặc V ← E
 - Cấu trúc điều khiển:
 - if B then S_1 [else S_2]
 - Case

```
B_1: S_1;
B_2: S_2;
```

B₂: S₂ ...

 B_n : S_n else S_{n+1}

end case;

Giả ngôn ngữ

- Câu lệnh lặp
 - Vòng lặp với số lần lặp biết trước

for i = m to n do S hoặc for i = n down to m do S

Với số lần lặp không biết trước
 while B do S hoặc repeat S until B

- Câu lệnh vào ra
 - Đọc dữ liệu vào

read (<danh sách biến>);

■ Ghi dữ liệu

write (<danh sách biến hoặc dòng ký tự>);

Giả ngôn ngữ

Khai báo hàm

Function <tên hàm> (<danh sách tham số>)

Begin

<các câu lệnh>

return (giá trị)

End

 Gọi hàm: Hàm được gọi bằng tên hàm cùng danh sách giá trị tham số thực sự, nằm trong biểu thức

Function AVERAGE(A,n) Begin {A là một mảng gồm n phần tử là số nguyên. Giải thuật trả ra giá trị trung bình của các giá trị trong mảng} 1. sum = 0; 2. {Duyệt mảng} for I = 1 to n do sum = sum + A[i]; 3. average = sum/n 4. return(average) End.

Giả ngôn ngữ

- Khai báo thủ tục

Procedure <tên thủ tục> (<danh sách tham số>) Begin

<các câu lệnh>

End

Thủ tục được gọi bằng cách sử dụng câu lệnh
 Call <tên thủ tục> (<danh sách giá trị tham số>)

- Độ đo thời gian tính sử dụng trong phương pháp phân tích lỳ thuyết
 - Phép toán cơ bản là phép toán có thể được thực hiện với thời gian bi chặn bởi một hằng số không phụ thuộc vào kích thước dữ liêu
- Thời gian tính của giải thuật được xác định bằng cách đếm số phép toán cơ bản mà giải thuật thực hiện

$$T(n) \approx c_{op} \cdot C(n)$$

- Các phép toán cơ bản thường dùng
 - Gán giá trị cho biến số
 - Gọi hàm hay thủ tục
 - Thực hiện các phép toán số học
 - Tham chiếu vào mảng
 - Trả kết quả
 - Thực hiện các phép so sánh

Phân tích thời gian thực hiện giải thuật

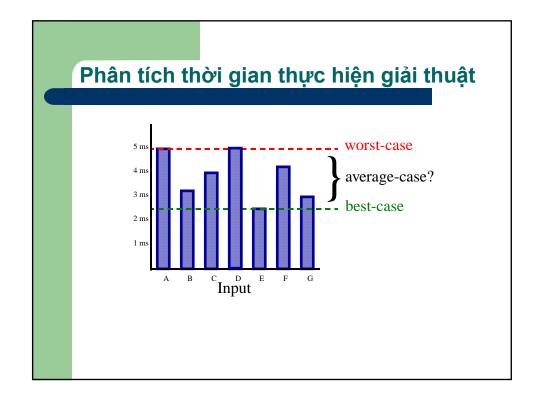
- Dòng 1: 2 phép toán cơ bản
- Dòng 2: phép gán giá trị đầu cho i, phép so sánh i < n được thực hiện n lần
- Thân vòng lặp thực hiện n-1 lần, trong thân, tối thiểu phải thực hiện phép so sánh (2 phép toán cơ bản), tăng i lên 1 (2 phép toán cơ bản) tối đa phải có thêm phép gán (2 phép toán cơ bản)
- Dòng 3: 1 phép toán cơ bản
 Tổng số phép toán cơ bản trong
 Trường hợp xấu nhất : 7n-2

Function ARRAY-MAX(A,n) Đâu vào : mảng A gồm n phần tử. Đầu ra: phần tử lớn nhất trong mảng

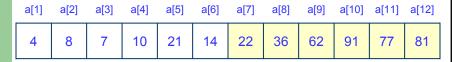
Begin

- 1. currentMax = A[0]
- 2. for i = 1 to n-1 do if currentMax < A[i] then currentMax = A[i]
- 3. return currentMax End.

- Thời gian tính tồi nhất (Worst-case)
 - Thời gian nhiều nhất để thực hiện thuật toán với một bộ dữ liệu vào kích thước n
- Thời gian tính tốt nhất (Best-case)
 - Thời gian ít nhất để thực hiện thuật toán với một bộ dữ liệu cũng với kích thước n
- Thời gian tính trung bình (Average case)
 - Thời gian trung bình cần thiết để thực hiện thuật toán trên tập hữu hạn các đầu vào kích thước n

- Ví dụ: Tìm kiếm tuần tự một giá trị trên một mảng

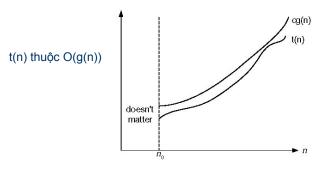

- Thời gian xấu nhất : n
- Thời gian tốt nhất: 1
- Thời gian trung bình: T(n) = ∑i.pi trong đó pi là xác suất giá trị cần tìm xuất hiện tại a[i]. pi = 1/n thì thời gian sẽ là (n+1)/2

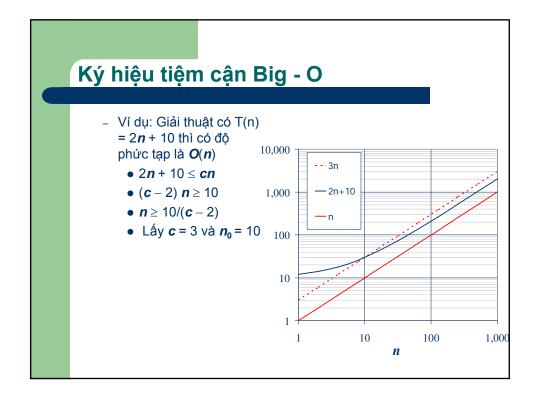
Ký hiệu tiệm cận

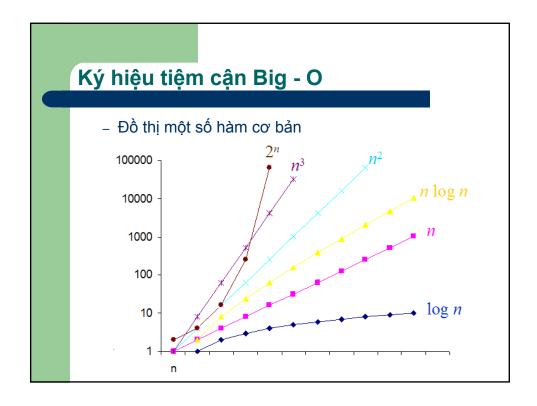
- Khái niệm Big-O
 - Cho hàm số t(n) và g(n), ta nói rằng t(n) là O(g(n)) nếu tồn tại 2 hằng số nguyên dương c và n_0 sao cho

 $t(n) \le cg(n)$ for $n \ge n_0$

Ký hiệu tiệm cận Big - O - 7n-2• 7n-2 là O(n)tìm c > 0 và $n0 \ge 1$ sao cho $7n-2 \le c^*n$ với $n \ge n0$ điều này đúng với c = 7 và n0 = 1- 3n3 + 20n2 + 5• $3n3 + 20 \cdot n2 + 5$ là O(n3)tìm c > 0 và $n0 \ge 1$ sao cho $3n3 + 20n2 + 5 \le c^*n3$ vơi $n \ge n0$ điều này đúng với c = 4 và n0 = 21- $3 \log n + 5$ • $3 \log n + 5$ là $O(\log n)$ cần c > 0 và $n0 \ge 1$ sao cho $3 \log n + 5 \le c^*\log n$ với $n \ge n0$ ta xác định được c = 8 và n0 = 2

Ký hiệu tiệm cận Big - O Big-O và độ tăng trưởng Big-O là ký hiệu tiệm cận trên của một hàm Nếu ta có T(n) là O(g(n)) thì độ tăng trưởng của T(n) không vượt quá độ tăng trưởng của g(n)

Ký hiệu tiệm cận Big - O

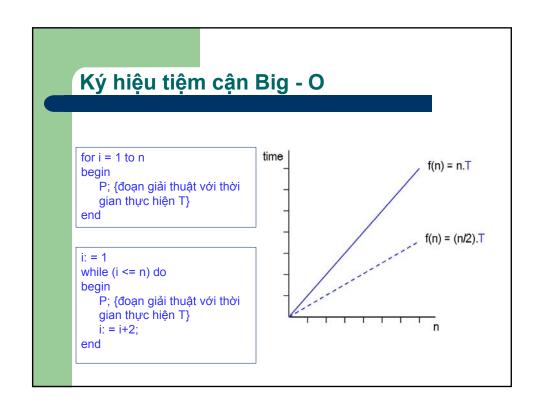
- Qui tắc xác định độ phức tạp về thời gian
 - Hàm thời gian T(n) của một đoạn của thuật toán là đa thức bậc k thì T(n) là O(n^k)
 - $n^x = O(a^n)$, với bất kỳ x > 0 và a > 1
 - $\log n^x = O(\log n)$, với x > 0

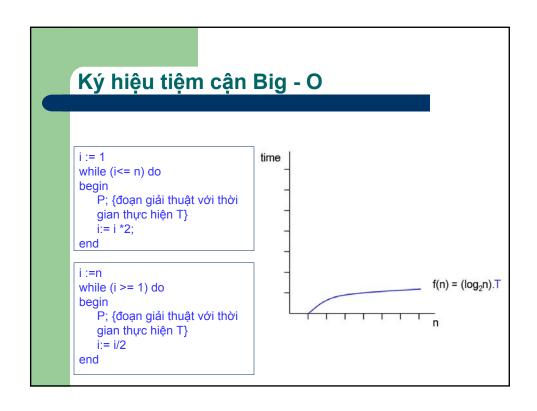
Ký hiệu tiệm cận Big - O

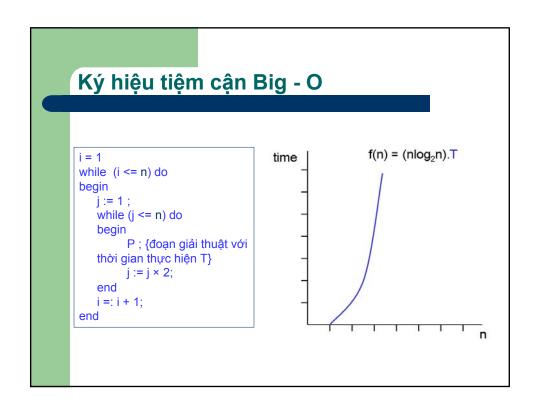
- Qui tắc xác định độ phức tạp
 - Cấu trúc tuần tự Qui tắc tổng
 - Cho 2 đoạn của thuật toán P_1 và P_2 với thời gian thực hiện tương ứng là $T_1(n)$ và $T_2(n)$. Thời gian thực hiện P_1 và P_2 kế tiếp nhau là: $T_1(n) + T_2(n)$
 - Độ phức tạp của hai đoạn chương trình P₁ và
 P₂ liên tục nhau có thể xác định là O(max(f(n), g(n))) nếu T₁(n) = O(f(n)) và T₂(n) = O(g(n)).

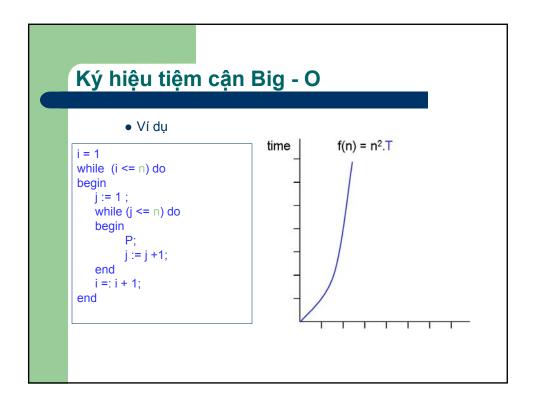
Ký hiệu tiệm cận Big - O

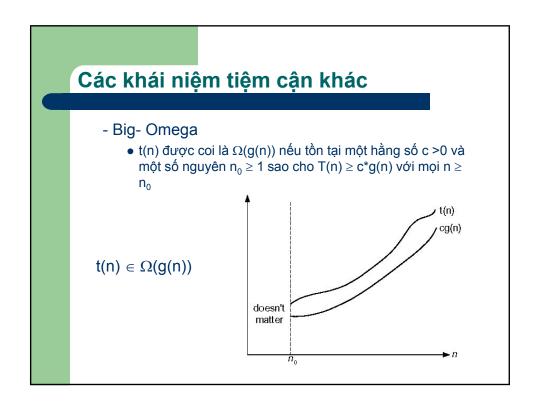
- Qui tắc xác định độ phức tạp
 - Cấu trúc lồng Quy tắc nhân
 - Cho 2 đoạn chương trình P_1 và P_2 với thời gian thực hiện tương ứng là $T_1(n)$ và $T_2(n)$. Thời gian thực hiện P_1 và P_2 lồng vào nhau là: $T_1(n)T_2(n)$
 - Độ phức tạp của hai đoạn chương trình P_1 và P_2 liên tục nhau có thể xác định là $O(f(n)^*g(n))$ nếu $T_1(n) = O(f(n))$ và $T_2(n) = O(g(n))$.

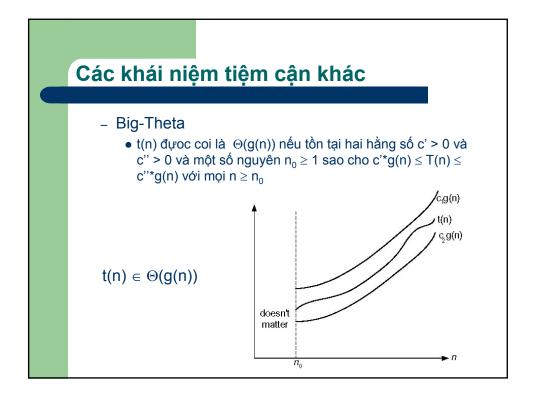

Các khái niệm tiệm cận khác

- $-5n^2 = \Omega(n^2)$ với c = 5 và $n_0 = 1$
- $-5n^2 = \Omega(n)$ với c = 1 và $n_0 = 1$
- $-5n^2 = \Theta(n^2)$ với c = 5 và $n_0 = 1$
- $_{-}$ 3 log(n) + log (log n) = Ω (log n) với c = 3 và n₀ = 2

